

Progrés

Escrita dimarts 17/3/2020

Francament no sé cap a on anem. Hi ha qui diu que anem cap a l'extinció, d'altres cap al canvi i n'hi ha que no s'ho plantegen perquè només pensen en el seu present. Ens fan creure que som més savis, més evolucionats, més versats i més humans que la gent que va viure fa dos mil anys. Tenim tabletes, cotxes i avions que ens porten a llocs increïbles prement un sol botonet o bé desplaçant-nos en poquíssim temps. Obrim la nevera i la tenim plena perquè aconseguir menjar és relativament fàcil.

Però... de veritat estem progressant? Tenir tot això ens deshumanitza oblidant l'essència del que som? La gent que té menys, és més feliç? o millor dit, com més tenim, més infeliços som?

Aquestes setmanes hem vist com d'important és ser i sentir-se humà. Com de vital és riure cara a cara i no a través d'una pantalla. Com de bonic és tenir amics i no seguidors d'instagram. Com de maca és la vida real i com la trobem a faltar. Potser el progrés hauria de ser això, humanitzar-nos i fer que tothom fos i es sentís orgullós de ser un ésser humà. Ens hi podem sentir avui en dia?

Lletra

On ens ha portat?,
On hem acabat tots plegats?,
Aquest és el camí,
que hem escollit?

Ens sentim que som,
eterns i sense fi,
Posseïm al món,
i que això ens dona dret,
a exprimir-lo com,
si no hi hagués demà.

No podem pensar,

**que és per sempre més,
No podem crema'l,
com si no hagués futur,**

**Perquè aquesta vida,
depèn de tu i de mi.
i que el que vindran,
no s'ho trobin tot trinxat.**

Tot el que estem fent,
No es pot dir progrés,
Involucionem,
pensem que som millors,
que els avantpassats,
de fa molts anys.

No podem pensar...